

Josep M. Cullell, o Senyor, aparta de mi aquest calze

Convergència i Unió, com qualsevol partit o coalició, té uns personatges fixos, clàssics, que fan un paper determinat -i, de vegades, fixat pel destí de l'univers polític- i serveixen de punts de referència. CiU té un rei inqüestionable: Pujol. Té un *ideòleg*, Roca, alhora destinat a servir de model i pont del partit a la capital de l'altre regne; *tenia* un *metge* de la cort que feia el paper de consciència ètica, Trias Fargas, i *tenia* fins i tot el clàssic *revers tenebrós* de tot palau amb una mínim d'aspiracions: l'inquietant Prenafeta... També té, és clar, un *màrtir* oficial -autèntica força de xoc i *bulldozer*, encarregat de recollir cadàvers al final de cada ofensiva o, segons sigui la batalla, oferir-se ell mateix com a pròxim cadàver. És el cas de Josep Maria Cullell.

Aquest esforçat home de primera línia de combat bé podria haver interpretat el fuster que, a *L'última temptació de Crist*, confecciona creus perquè els romans hi pengin els jueus rebels fins que unes veus l'empenyen a ser Déu i fer miracles i buscar el sacrifici en la creu que ha confeccionat d'altres fusters, Cullell, l'*ungit* de Convergència per al ritu de sang de les eleccions municipals olímpiques -i per si hi havia dubtes del seu tarannà vagament masoquista-, és el soldat que torna al combat encara convalescent de les ferides de l'última escomesa. No hi ha paraules, doncs, per a descriure un tal esperit de renúncia.

Hi ha de mar de fons, al partit de Josep M. Cullell. N'hi ha sempre que el senyor Pujol ordena defensa numantina davant el setge de fam i d'indiferència a què ens té acostumats cada tant el govern central. Mentre els òrgans rectors de CiU feien temps per decidir si enviaven a les feres *Robocop* Cullell -imaginem el pre-candidat a l'alcaldia agenollat davant la imatge de St. Jordi, oferint or i diamants a qui volgués treure del seu davant el calze amarg de la derrota per venir-, la visita de Gorbaxov (una mica més i Pujol no surt ni al racó més tenebrós de les fotos) i el document nacionalitzador fantasma (un tal Amorós ha emer-

git de les files fosques dels escrivans oficials i, com els joves *bollycao* de l'anunci de preservatius, ha assumit amb gallardia la responsabilitat del dit document, però després que gairebé tothom l'hagi considerat indigno, equivocat i, ¿per què no?, leninista), juntament amb el revifament de l'eterna discussió de moda (¿és *catalana*, la cultura feta en castellà a Catalunya?), han posat nerviosos els impressionables de sempre.

Cullell, enmig de la tempesta, ha assumit, de nou, el paper de Santa Eulàlia disposada al martiri per Barcelona. Fa uns anys

va estar ben a punt d'aixafar-li la guitarra a l'hàbil Maragall -però va fallar, i no sembla que ho tingui gaire més bé de cara al futur immediat. Però Cullell, un pura raça, un incombustible amb pell d'amiant i fe a prova de municipals, s'ha alçat damunt les misèries dels que ja li preparen un exili polític daurat en agraïment als serveis prestats, i promet que guanyarà les eleccions. La flaire del calze més amarg amenaça els narius agosarats de Josep Maria Cullell, aspirant a alcalde i màrtir.

Albert Mas Griera

La VI Setmana de la prudència, una iniciativa del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya s'acaba d'iniciar sota el lema d'"Autoprotecció!". La conscienciació social sobre la importància de les mesures de seguretat en cas de risc d'incendi i l'actuació davant de casos d'emergència, la filosofia d'aquesta setmana, tenen sobretot una vessant pràctica centrada en diverses actuacions a polígons d'habitatges i llars de jubilats amb jornades tècnico-pràctiques i informatives. També es vol incidir sobre la importància dels simulacres d'evacuació a les escoles i estimular la Generalitat perquè intensifiqui els contactes entre departaments per preparar plans d'emergència als edificis institucionals. Governació, a via Laietana, prepara un simulacre per a aquest mateix dimecres. Que ningú s'espanti, doncs, aquest cop va de broma.

Lluís Llach prepara per a aquest divendres 30 de novembre un concert especial en suport del Casal d'Infants del Raval, un dels barris de Barcelona -més conegut com *el xino*- que pateix una situació més degradada. Aquesta associació, que té cura de molts dels nens del barri durant el dia, va demanar al cantant emporanès que actués en benefici d'aquesta organització sense finalitats de lucre que desenvolupa una tasca molt important entre fills de pares amb greus problemes socials. El recital serà al Teatre Principal de la Rambla i les entrades, que es poden adquirir a Discos Castelló, costen 1.200 pessetes. Lluís Llach segueix amb la seva activitat solidària i els seus fans el recupren. Tothom queda content